HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאו שיורא הוא דהא קתני לה באידך פירקא. והוא הדין דהוה מלי לתרוצי מילי דבפרהסיא לא קתני:

תני חדא מתענות בראשונות ולא באחרונות ותנא אידך מתענין באחרונות ולא בראשונות ותני אידך לא מתענין לא בראשונות ולא באחרונות (ב) נקוט מציעתא בידך. פירש הקונטרס השלם תעניות אמלעיות בידך דבאותן תעניות עוברות ומיניקות מתענות וה"ק מתענות בראשונות פי' בראשונו' ר"ל אמלעיות דהם ראשונות לאחרונו' שהיו חמורות אבל לא באחרונות דנפשי' ולא מצו עבדי להו והא דקתני באחרונות ולא בראשונות הא' אחרונו' היינו אמלעיות וקרי להו אחרונות שהם אחרונות מן הראשונות בתחלה גוזרין שלא תעניות וכן בשניה שלא אבל אין מתענות בראשונות שהם קלות והא דקתני לא בראשונות ולא באחרונות כלומר לא בשלא הראשונות הראשונות ממש ולא בשבע האחרונות האחרונות ממש אלא דווקא באמצעיות:

ורב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אמר עננו. אומר הר"י (ג) והא' עננו לא ר"ל עננו שבתפלת תענית אלא עניינו שאומרים בסליחות וביום הכפורים עננו אביונו עננו אבל עננו דתפלה לא קאמר דהא בשלא ראשונות נמי אמר לה:

ובהן י"ח תרועות וסימן לדבר יריחו. פירוש שביריחו עשו כן שהקיפוה ז' ימים והיו תוקעין בכל יום כמו כן תקנו בתעניות ובכל תענית מוסיפין שם ברכות ועל כל ברכה תוקעין מריעין ומתוקעין מ"כ היינו י"ח תרועות:

מתריעין לעזרה. פי' שיבואו לעזור העיר וכו' ומתריעין בפה פירוש והא' תרועה ר"ל מתריעין בפה דאין להתיר תרועה בשופר בשבת:

רבי

והא שייר תיבה. דבאחרונות איכא ובאמצעיות ליכא. **אי משום תיבה לאו שיורא הוא דמילי בצינעא** קתני. כגון מתריעין ונועלין, מילי דפרהסיא כגון תיבה שמוציאין לרחוב לא קתני, ולעולם איכא תיבה באחרונות ולא באמצעיות, אבל כ"ד דהוי בצנעא אם איתא דליכא באמצעיות הוה קתני שבאילו מתפללין כ"ד ובאילו אין מתפללין כ"ד, אלא ש"מ דבאמצעיות איכא כ"ד, ולא מצית לתרוצי אב"א באמצעיות ליכא כ"ד. ולעולם אמרינן הא דקתני אין בין ג' ראשונות לג' אמצעיות כו' הא לכ"ד שוין, דהיכי דבאמצעיות איכא כ"ד ה"נ איכא בראשונות. ולא מצית לתרוצי הא דתני שצבור מתפלל י"ט [בש"ץ], דהא איכא כ"ד, אלא מוקמינן ליה ביחיד שקיבל עליו תענית צבור, ותפשוט דיחיד קובע ברכה לעצמו. מתניתין נמי דיקא. דבאמצעיות איכא כ"ד. מה אילו. אחרונות, יתירות על הראשונות. דהיינו אמצעיות. שבאלו אחרונות מתריעין ונועלין, אבל לכל דבריהם זה וזה שוין, אלמא דכי היכי דאיכא כ"ד באחרונות איכא נמי באמצעיות. וכי תימא ה"נ תנא ושייר. כלומר, דה"נ איבעי ליה למיתני שבאילו יש כ"ד ובאילו אין כ"ד אלא ששיירו, הא מה אילו קתני, דמשמע דהוי דוקא, דליכא בינייהו אלא להני דתני בהדיא, אבל לכ"ד זה וזה שוין, דכי היכי דאיכא כ"ד באחרונות איכא נמי באמצעיות. **אי משום תיבה לאו שיורא הוא.** אלא כיון דשייר כ"ד, אלמא ש"מ דכי היכא דבאחרונות איכא כ"ד ה"נ איכא כ"ד באמצעיות. **השתא דאתית להכי.** דתרצית דקתני באידך פרקין, דכ"ד [נמק"] לא הוי שיורא. כלומר, לעולם באחרונות איכא כ"ד ובאמצעיות לא, והא דלא קתני שבאילו יש כ"ד ובאילו אין כ"ד, משום דקתני לה באידך פירקא דבאחרונות איכא כ"ד ולא באמצעיות. **והא דקתני אין בין שלש ראשונות לשלש אמצעיות וכו'.** אמר הא לכל דבריהם זה וזה שוין, דכי היכי דבאמצעו[ת] איכא כ"ד דקתני שצבור מתפללין י"ט בש"צ בקמייתא דליכא כ"ד ולא ביחיד, דאין יחיד קובע ברכה לעצמו. **נקוט אמצעייתא בידך.** כלומר, כולהי אמרו דבאמצעיתא מתענות ולא בראשונות ולא באחרונות, דאינון לא תקיף רוגזא, ובאחרונות דקשי עלה להתענות שבעת ימים. **ומתרצו כולהי.** הא דקתני מתענות בראשונות ולא באחרונות היינו אמצעיתא שהן ראשונות לאחרונות, ולא באחרונות ממש, והאי דקתני מתענות באחרונות היינו אמצע[י]ות שהן אחרונות לראשונות, ולא בראשונות ממש, והאי דקתני אין מתענות לא בראשונות ולא באחרונות, היינו ראשונות ממש, היינו אחרונות ממש שהן שלש עשרה, דהאי שלש שהיחידים מתענין לא חשיב כלום. **בעננו.** והיינו התרועה דהוו כבינוניא. **ובהן** י"ג **תרועות.** כדאמרן בפירקין דלקמן, דבברכה ראשונה אמר להם קודם הברכה תקעו, ולאחר הברכה תקעו ותוקעין ומריעין ותוקעין, וקודם ברכה שניה אומר להם הריעו ומריעין, ולאחר ברכות אומר להם הריעו ומריעין ותוקעין ומריעין, נמצא בברכה ראשונה מריע אחת ובשניה ג', וכן בכל אלו ז' ברכות בראשונה תרועה אחת ובשניה ג' תרועות, נמצא לז' ברכות י"ג (תקיעות) [תרועות]. וסימן לדבר. דעבדינן תרועה יריחו, הא יריחו בשופרות הוות, ומדנקט סימן יריחו ש"מ דתרועה בשופר. **החיכוך.** שחין היה. **צעקה בפה.** ומדקתני לא הוו מתריעין אלא צועקין, אלמא דצעקה בפה ותרועה בשופר. **לעזרה ולא לצעקה.** כל אחד מתפלל בפני עצמו, אבל אין עושין כנופיא. **ר' יהודה גזר תליסר תעניתא.** הני דקתני במתניתין.

בית דין גוזרין עוד כו'. מתריעין דתני במתני' כיצד הוא, רב יהודה אמר התרעה בשופר, משמיה דרב אמרו התרעה בענינו. ומותבינן [עלה] דרב, אין פוחתין משבע תעניות על הציבור ובהן שבע התרעות, וסימן לדבר יריחו, והתרעות יריחו בשופר הוו. ושנינן, בשופר דברי הכל התרעה הא, כי פליגי בענינו, רב יהודה סבר עננו לאו התרעה, ורב סבר עננו נמי התרעה היא. **ותוב** מותבינן עליה, ושאר כל מיני פורעניות המתרגשות על העולם כגון חיכוך חגב זבוב צרעה ויתושים ושילוח נחשים ועקרבים לא היו מתריעין אלא צועקים, והנה עננו צעקה היא, ואם תאמר עננו התרעה היא נמצא עננו התרעה והיא הצעקה, היכי קתני צועקין ולא מתריעין. ושנינן תנאי היא, יש תנא שקורא עננו התרעה, דתנן (בפירקין קרא) על אילו מתריעין בשבת על עיר שהקיפוה גייס או נהר ועל הספינה המטרפת בים, ר' יוסי אומר לעזרה אבל לא לצעקה, והא הכא התרעה בשופר ליכא למימר, דהא שבת היא ושופר בשבת אסור, אלא לאו בעננו, וקתני מתריעין בשבת, ש"מ דקרי לענינו התרעה, ש"מ.

והא שייר תיבה אי משום תיבה לאו שיורא הוא מילי דצינעא קתני מילי דבפרהסיא לא קתני אמר רב אשי מתני' נמי דיקא דקתני (ג) מה אלו יתירות על הראשונות אלא שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות אבל בכל דבריהן זה וזה שוין וכ"ת הכא נמי (ד) תנא ושייר והא מה אלו קתני ותסברא מה אלו דווקא הוא והא שייר לה תיבה אי משום תיבה לאו שיורא הוא משום דקא חשיב לה באידך פרקא השתא דאתית להכי עשרים וארבעה נמי לאו שיורא הוא דקתני לה באידך פירקא מאי הוי עלה אמר רב שמואל בר סרטאי וכן אמר רב חייא בר אשי אמר רב בין גואל לרופא ורב אשי אמר משמיה דרבי ינאי בריה דרבי ישמעאל בשומע תפילה והלכתא בשומע תפלה: תני חדא עוברות ומיניקות מתענות בראשונות ואין מתענות באחרונות ותניא אידך מתענות באחרונות ואין מתענות בראשונות ותניא אידך אין מתענות לא בראשונות ולא באחרונות (ה) אמר רב אשי א נקוט בידך דמיתרצון כולהו: מה אלו יתירות על הראשונות אלא שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות: במאי מתריעין רב יהודה אמר (ב) בשופרות ורב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב אמר בעננו קס"ד מאן דאמר בעננו לא אמר בשופרות ומאן דאמר בשופרות לא אמר בעננו והתניא אין פוחתין משבע [א] תעניות על הצבור שבהן י"ח התרעות וסימן לדבר יריחו ויריחו שופרות הוה ותיובתא למאן דאמר בעננו אלא בשופרות דכולי עלמא לא פליגי דקרי לה התרעה כי פליגי בעננו מר סבר קרי לה התרעה ומר סבר לא קרי לה התרעה למ"ד בעננו כל שכן בשופרות ולמ"ד בשופרות אבל בעננו לא והתניא (ו) ושאר כל מיני פורענויות המתרגשות כגון (ז) חיכוך (ד) חגב (ה) זבוב וצירעה ויתושין ושילוח נחשים ועקרבים לא היו מתריעין אלא צועקין (ו) מדצעקה בפה התרעה בשופרות תנאי היא (ד) דתניא (ט) (י) על אלו מתריעין בשבת על עיר שהקיפוה גייס או נהר ועל ספינה המטורפת בים ר' יוסי אמר לעזרה אבל לא לצעקה במאי אילימא בשופרות שופרות בשבת מי שרי אלא לאו בעננו וקרי לה התרעה ש"מ: בשני דר' יהודה נשיאה הוה צערא

גזר

הכל כפי שאומרים בסוף הסליחות אבל עננו דתפלת תענית אומר אפי' בראשונות ואפי' יחיד אוקימנא דאומרה בשומע תפלה. ותפלה קרי ליה התרעה דאי בשופרות מריעין מיבעי ליה. ומאן דמפרש עננו של תפלת תענית משמע דהא קתני בסמוך שהן י"ח התרעות וקא פריך מן וסימן לדבר יריחו ואם איתא ליפריך בהדיא י"ח תפלות של שמונה עשרה ברכות מי איכא בשבע תעניות: **אין פוחתין מו' תעניות.** בתחלתו: **שמונה עשרה התרעות.** שהן מוסיפין ו' ברכות מי"ח עד כ"ד ולכל אחת שלש תרועות: **וסימן לדבר.** שלא תטעה אם התרעה הזו תרועה או תפלה: **יריחו.** דכתיב בה שופרות. ליגמא אחריגא סימן לדבר כלומר לכך מתריעין כדי שיענו כדרך שענו ביריחו על ידי שופרות דכתיב (יהושע ו) ויתקעו בשופרות וגו' וכתיב (שם) ותפול החומה תחתיה: **אלא בשופרות כולי עלמא וכו'.** דהא מתריעין דקתני הכא במתניתין דעבדינן בתעניות בשופרות: **כי פליגי בעננו.** כי מתריעין דאמרינן בעלמא על שאר פורעניות מ"ש עננו נמי התרעה והא' דקתני בעלמא מתריעין בעננו ומאן דאמר בשופרות אבל בעננו לא: **חגב.** ארבה כתרגומו: **לירעה.** עוקצת את האדם: **יתושין.** נכנסין בעיניו ובאוטמו: **חיכוך.** כמו נתחכך בכותל: **הא לעקה בפה היא.** אלמא דלעקת פה לא קרי ליה התרעה: **תנאי היא.** האי תנא דשאר מיני פורעניות סבר לעקת פה לאו שמה התרעה ואידך סבר כו': **גייס.** המתפשט ויולא לחוץ לשטוף את השדה ואת הבתים: **המטורפת.** כמו בזיעים טרופות (חולין דף סד.). שהולכת ונדה ועתידה להיטבע במים: **לעזרה.** לועקין לבני אדם שיבואו לעזרם: **ולא לצעקה.** תפלה שאין אנו בטוחין כל כך שתועיל תפלתנו לגעוה עליהן בשבת. אלמא לעקת פה קרי התרעה מפי מורי. ל"א לעזרה דקאמר תנא קמא מתריעין דמשמע בקול רם ואמר ליה רבי יוסי לעזרה שיהו מתפללין כל אחד בביתו לעזרה בעלמא:

גזר

עה א מיי' פ"ג מהל' תעניות הלכה ה טושע"ע א"ח סימן תקעה סעיף ה:
עו ב מיי' שם הלכה ז טושע"ע שם סעיף ד:
עז ג מיי' שם פ"ב הל' יג טושע"ע שם סימן תקעו סעיף ה:
עח ד מיי' שם הלכה י טושע"ע שם סעיף ט:
עט ה מיי' שם הלכה ט טושע"ע שם סעיף ז:
פ ו מיי' פ"ל שם הל' ו טושע"ע שם סימן תקעו סעיף יג [וסימן רפח סעיף טן]:

גליון הש"ס

גמרא אמר רב אשי נקוט אמצעייתא. כעין זה נדה דף כ ע"א:

הגהות הגר"א

[א] גמ' אין פוחתין משבע שבהן כ"א התרעות כל"ל (ועי' לחם משנה פ"ד מהלכות תענית הלכה יז):

מוסף רש"י

כגון חיכוך. שחין שמתחכך המדם עליה, פרוטי"ר בלע"ז (ב"ק 9:). **מתריעין.** בעננו (לקמן יט:). **המטורפת.** מלשון טרף אבבא ומלשון ביקה טרופה (לקמן יט:).

רבינו גרשום

לאו שיורא הוא. דבאחרונות איכא ובאמצעיות ליכא. **אי משום תיבה לאו שיורא הוא דמילי בצינעא** קתני. כגון מתריעין ונועלין, מילי דפרהסיא כגון תיבה שמוציאין לרחוב לא קתני, ולעולם איכא תיבה באחרונות ולא באמצעיות, אבל כ"ד דהוי בצנעא אם איתא דליכא באמצעיות הוה קתני שבאילו מתפללין כ"ד ובאילו אין מתפללין כ"ד, אלא ש"מ דבאמצעיות איכא כ"ד, ולא מצית לתרוצי אב"א באמצעיות ליכא כ"ד. ולעולם אמרינן הא דקתני אין בין ג' ראשונות לג' אמצעיות כו' הא לכ"ד שוין, דהיכי דבאמצעיות איכא כ"ד ה"נ איכא בראשונות. ולא מצית לתרוצי הא דתני שצבור מתפלל י"ט [בש"ץ], דהא איכא כ"ד, אלא מוקמינן ליה ביחיד שקיבל עליו תענית צבור, ותפשוט דיחיד קובע ברכה לעצמו. מתניתין נמי דיקא. דבאמצעיות איכא כ"ד. מה אילו. אחרונות, יתירות על הראשונות. דהיינו אמצעיות. שבאלו אחרונות מתריעין ונועלין, אבל לכל דבריהם זה וזה שוין, אלמא דכי היכי דאיכא כ"ד באחרונות איכא נמי באמצעיות. וכי תימא ה"נ תנא ושייר. כלומר, דה"נ איבעי ליה למיתני שבאילו יש כ"ד ובאילו אין כ"ד אלא ששיירו, הא מה אילו קתני, דמשמע דהוי דוקא, דליכא בינייהו אלא להני דתני בהדיא, אבל לכ"ד זה וזה שוין, דכי היכי דאיכא כ"ד באחרונות איכא נמי באמצעיות. **אי משום תיבה לאו שיורא הוא.** אלא כיון דשייר כ"ד, אלמא ש"מ דכי היכא דבאחרונות איכא כ"ד ה"נ איכא כ"ד באמצעיות. **השתא דאתית להכי.** דתרצית דקתני באידך פרקין, דכ"ד [נמק"] לא הוי שיורא. כלומר, לעולם באחרונות איכא כ"ד ובאמצעיות לא, והא דלא קתני שבאילו יש כ"ד ובאילו אין כ"ד, משום דקתני לה באידך פירקא דבאחרונות איכא כ"ד ולא באמצעיות. **והא דקתני אין בין שלש ראשונות לשלש אמצעיות וכו'.** אמר הא לכל דבריהם זה וזה שוין, דכי היכי דבאמצע[ו]ת איכא כ"ד דקתני שצבור מתפללין י"ט בש"צ בקמייתא דליכא כ"ד ולא ביחיד, דאין יחיד קובע ברכה לעצמו. **נקוט אמצעייתא בידך.** כלומר, כולהי אמרו דבאמצעיתא מתענות ולא בראשונות ולא באחרונות, דאינון לא תקיף רוגזא, ובאחרונות דקשי עלה להתענות שבעת ימים. **ומתרצו כולהי.** הא דקתני מתענות בראשונות ולא באחרונות היינו אמצעיתא שהן ראשונות לאחרונות, ולא באחרונות ממש, והאי דקתני מתענות באחרונות היינו אמצע[י]ות שהן אחרונות לראשונות, ולא בראשונות ממש, והאי דקתני אין מתענות לא בראשונות ולא באחרונות, היינו ראשונות ממש, היינו אחרונות ממש שהן שלש עשרה, דהאי שלש שהיחידים מתענין לא חשיב כלום. **בעננו.** והיינו התרועה דהוו כבינוניא. **ובהן** י"ג **תרועות.** כדאמרן בפירקין דלקמן, דבברכה ראשונה אמר להם קודם הברכה תקעו, ולאחר הברכה תקעו ותוקעין ומריעין ותוקעין, וקודם ברכה שניה אומר להם הריעו ומריעין, ולאחר ברכות אומר להם הריעו ומריעין ותוקעין ומריעין, נמצא בברכה ראשונה מריע אחת ובשניה ג', וכן בכל אלו ז' ברכות בראשונה תרועה אחת ובשניה ג' תרועות, נמצא לז' ברכות י"ג (תקיעות) [תרועות]. **וסימן לדבר.** דעבדינן תרועה יריחו, הא יריחו בשופרות הוות, ומדנקט סימן יריחו ש"מ דתרועה בשופר. **החיכוך.** שחין היה. **צעקה בפה.** ומדקתני לא הוו מתריעין אלא צועקין, אלמא דצעקה בפה ותרועה בשופר. **לעזרה ולא לצעקה.** כל אחד מתפלל בפני עצמו, אבל אין עושין כנופיא. **ר' יהודה גזר תליסר תעניתא.** הני דקתני במתניתין.